

Curs 1999-2000

Trieu una de les dues opcions.

OPCIÓ A

Llegiu aquest text i contesteu les preguntes que el segueixen.

Aquell hivern, la neu arribà d'hora a Leningrad. Els primers borrallons van caure el 14 d'octubre de 1941 i el 31 ja hi havia un gruix de deu centímetres. Els ciutadans per primera vegada no s'alegraven en veure el gebre a la matinada. A finals de setembre s'havien exhaurit el carbó i el petroli dels magatzems. En algunes zones, la temperatura arribà a quaranta graus sota zero. Grups de nois i noies van marxar als boscos del voltant per tallar la llenya dels arbres. Amb les mans enterques i els rostres congelats, s'enfrontaven al nevàs, al fred urent i a les bombes dels alemanys. Encara avui els cossos de molts d'ells jeuen enterrats en aquells boscos. Però no talaren ni un sol arbre dels parcs i jardins que creixen des que es fundà Leningrad. I començà un fet dolorós: la crema de llibres.

—La biblioteca —a casa hi havia molts llibres— serví per a escalfar-nos. La selecció va ser molt dura. Triàvem i tornàvem a triar. Primer vam llençar les revistes alemanyes a l'estufa. Després, velles revistes franceses de la *Illustration*, i, en acabat, les enciclopèdies. Més tard, els mobles. Però no ens atrevíem a llençar els llibres de literatura i, encara menys, els clàssics. La mare, per guarir-me de la tristesa, m'ensenyà francès. Les lectures em van salvar. Tot el dia m'estava sola amb els llibres i ara sé que la tradició culta és resistir. Jo tenia por de baixar al soterrani quan bombardejaven i m'arrapava a un llibre mentre sentia els espetecs i xiulets damunt meu.

L'Alexandra Koss tenia vuit anys quan, un dia, la mare li va fer un regal. Entre la paperassa que havien salvat del foc hi havia un vell llibre, relligat de pell i amb il·lustracions al carbó. Era un *Quixot* en francès, una versió íntegra que havien llegit els avis i els besavis. El va llegir i va començar a entendre les darreres raons de la resistència al bloqueig. Les aventures del cavaller de la Manxa es convertiren en la seva mitologia infantil. Tots els soldats que anaven i venien del front eren esprimatxats i valents, austers i estirats, d'una moralitat absoluta, despullada de tota convenció. Com Puixkin, com Malaiovski, com Dostoievski, l'Alexandra trobava en el *Quixot* les raons d'un món irracional i absurd, les claus per a entendre què significa un setge en una ciutat moderna. Tots els soldats eren el Quixot. No hi podia haver cap altre model literari que es vinculés tan estretament amb la realitat russa. Puixkin havia dit que Brutus o Pèrcles, transportats a Rússia, es convertiren en simples fatxendes. Però el Quixot, no. Al *Quixot* s'encaraven el món ideal i el món real, de la mateixa manera que dins la nena Alexandra convivien el món de les bombes que mataven i el món de l'hipopòtam [imaginari] que regalava pomes. Don Quixot era, segons la famosa frase de Coleridge, «la personificació de la raó i del sentit moral despullats de tot judici i comprensió». I és així com la seva mare salvà l'Alexandra de morir de tristesa.

Montserrat ROIG, *L'agulla daurada*, 1985

1. COMPRENSIÓ

1.1. Feu un resum del text en un màxim de cinc línies. [1 punt]

1.2. Per a cadascun dels mots seleccionats de la columna de l'esquerra, trieu un mot de la columna de la dreta que sigui el sinònim més adient en el text. [1 punt]

a) enterques	gelades, encarcerades, ossudes, obstinades
b) m'arrapava	m'aferrava, m'avesava, m'alegrava, m'encantava
c) fatxendes	pocavergonyes, antigalles, feixistes, presumptuosos
d) s'encaraven	s'enfrontaven, s'unien, lluitaven, s'encarien

1.3. Cadascuna de les frases següents extretes del text descriu un fet que es relaciona directament amb un altre. Extraieu el fragment del text amb el qual considereu que es produeix aquesta relació. [1 punt]

- a) «Encara avui els cossos de molts d'ells jeuen enterrats en aquells boscos.»
- b) «Era un *Quixot* en francès, una versió íntegra que havien llegit els avis i els besavis.»
- c) «No hi podia haver cap altre model literari que es vinculés tan estretament amb la realitat russa.»

1.4. Només una de les frases següents descriu el contingut central del text. Assenyaieu quina és i justifiqueu la vostra resposta en un màxim de dues ratlles. [1 punt]

- a) El text planteja el problema moral de la crema de llibres en una situació bèl·lica.
- b) El text defensa els avantatges de llegir els clàssics en la seva llengua original.
- c) El text ens diu que la resistència a l'adversitat es pot fer més fàcil i menys dolorosa mitjançant la identificació amb els mites literaris clàssics.

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolupeu en unes 150 paraules un dels temes següents: [2 punts]

- a) Comenteu la següent frase del text:
«L'Alexandra trobava en el *Quixot* les raons d'un món irracional i absurd, les claus per a entendre què significa un setge en una ciutat moderna.»
- b) Expliqueu quines són les característiques i funcions de la comparació i de la metàfora en el registre literari i comenteu-ne alguns exemples que trobeu al text.

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

3.1. Definiu el so que correspon a les grafies subratllades. [1 punt]

- a) gruix   b) gebre   c) zones   d) fatxendes

3.2. A l'oració:

«No hi podia haver cap altre model literari que es vinculés tan estretament amb la realitat russa.»

- a) Quin és el verb principal de l'oració?
b) Quina és la funció sintàctica de que?

[1 punt]

3.3. Al fragment del segon paràgraf comprès entre «La biblioteca ... em van salvar», aïlleu aquells mecanismes que contribueixen a donar cohesió al text. Torneu-los a escriure i especifiqueu el tipus de coherència que proporcionen, segons que es tracti de relacions lèxiques, anafòriques, temporals, etc. [1 punt]

3.4. Al text, l'autora usa diversos tipus d'estructures sintàctiques i alguns recursos gramaticals que incideixen en la naturalesa literària del text. Indiqueu dos d'aquests recursos i, per a cadascun d'ells, doneu-ne dos exemples. [1 punt]

OPCIÓ B

Llegiu aquest text i contesteu les preguntes que el segueixen.

Si des de fa molts anys, d'una manera més o menys científica, l'home ha estat cercant parents salvatges (no cultivats) de les plantes que li interessaven, fent encreuaments i seleccionant noves varietats (millora genètica clàssica) que s'adaptaven millor al sòl i clima o que donaven un producte millor, què és el que té de nou aquesta nova manera de millora genètica? Què és el que pretén l'enginyeria genètica de plantes? Quins són els seus objectius i mètodes? Quins són els seus assoliments? Quins problemes ètics i socials planteja? (...)

De manera global podríem dir que, mentre que a la millora genètica clàssica se li pot atribuir ser la responsable de la meitat dels rendiments de producció de l'agricultura actual, la mecanització, la fertilització i els pesticides —les inversions més importants en agricultura— donarien compte de l'altra meitat. D'alguna manera vol dir que el medi on creixen les plantes ha estat canviant tant com les plantes mateixes (encara que les plantes també han estat seleccionades per respondre bé a aquestes pràctiques). Per diferents raons —econòmiques i mediambientals— resulta molt més interessant poder modificar més dirigidament les plantes que introduir més canvis al medi ambient. Això ara és possible mitjançant les tècniques d'enginyeria genètica.

Quan es tracta d'obtenir espècies cultivades, les tècniques de millora vegetal clàssica han estat tot un èxit, ja que s'ha aconseguit un 1% anual d'increment en la producció (d'algunes espècies) durant els darrers cinquanta anys. Si hom haguera de dir quins són els dos èxits més importants de la millora genètica clàssica, tot el món estaria d'acord a dir que fou la producció de dacs¹ híbrida l'any 1930, que quasi va doblar la producció de dacs, i el desenvolupament de les línies de dacs, arròs i blat, que ocasionaren el que es va anomenar «la revolució verda». No obstant això, actualment, la confluència dels mètodes de millora tradicional i de l'enginyeria genètica de plantes està començant a produir plantes amb millors característiques, que permetran unes pràctiques agrícoles menys agressives amb el medi ambient. Tot això està propiciant el que s'ha anomenat «la segona revolució verda». (...)

L'objectiu del biòleg molecular de plantes és trobar i inserir gens beneficiosos —obtinguts de qualsevol organisme— dintre del patrimoni genètic de les plantes cultivades per tal de millorar-les. Açò implica tres etapes crítiques:

1. Obtenir el gen aliè i integrar-lo establement en el cromosoma d'una cèl·lula de la planta cultivada que hom vol millorar.
2. Fer que aquesta cèl·lula transformada regenere, en un sistema de cultiu de teixits, una planta sana i fèrtil, que tinga el gen de totes les seues cèl·lules.
3. Fer que s'expressi el gen aliè en el moment i lloc que interessen i que l'expressió del gen tinga el caràcter desitjat —per exemple, la resistència a una malaltia. (...)

Tanmateix, com que no hi ha restriccions quant a l'origen dels gens que es poden introduir en plantes, es plantegen importants qüestions de naturalesa ètica i social.

dacs¹ - blat de moro

1. COMPRENSIÓ

1.1. Feu un resum del text en un màxim de cinc línies. [1 punt]

1.2. Entre aquestes afirmacions, n'hi ha que es troben en el text. Indiqueu quines són.

- a) L'enginyeria genètica és l'art de modificar el patrimoni genètic de les plantes.
- b) La biologia molecular permet la modificació de l'herència biològica de plantes per la manipulació del seu material genètic de base.
- c) L'enginyeria genètica de plantes, juntament amb els mètodes de millora genètica clàssica, permet la producció de noves plantes i la introducció de mètodes de conreu que perjudiquin menys l'entorn.

[1 punt]

1.3. Al primer paràgraf del text apareix l'expressió «fent encreuaments i seleccionant», la qual expressa una relació determinada entre els dos elements que la componen.

De les seqüències que teniu a continuació trieu aquella que expressi una relació similar. Justifiqueu la vostra resposta en un màxim de dues línies.

- a) fent dissabte i netejant
- b) fent justícia i assassinant
- c) fent mans i mànigues i esforçant-se
- d) fent propostes i decidint
- e) fent catúfols i repapiejant

[1 punt]

1.4. A l'oració complexa que es dona a continuació s'han seleccionat dos mots.

«(...) mentre que a la millora genètica clàssica se li pot atribuir ser la responsable de la meitat dels rendiments de producció de l'agricultura actual, la mecanització, la fertilització i els pesticides (...) donarien compte de l'altra meitat.»

Aparelleu-los amb un dels mots o seqüències següents, fent que s'adaptin al contingut del text i al significat de l'oració.

a) rendes	1) efecte de fertilitzar
b) beneficis	2) tècnica de fertilitzar
c) rendicions	3) qualitat de fèrtil
d) gaudiments	4) acció de fertilitzar
e) negocis	5) producte de fertilitzar

[1 punt]

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolueu en unes 150 paraules un dels temes següents: [2 punts]

- a) A quina mena de qüestions de natura ètica i social es refereix l'autor en les darreres línies del text?
- b) Argumenteu si es tracta d'un text expositiu o argumentatiu i indiqueu els trets que emmarquen el text en un registre científic o literari.

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

3.1. a) Digueu quins trets morfològics i quins elements lèxics del text donen informació suficient per a situar-lo en una variant del català. Indiqueu el paràgraf on els heu trobat.

b) Sabríeu dir de quina variant dialectal es tracta?

[1 punt]

3.2. A l'oració complexa:

«Si de fa molts anys (...) l'home ha estat cercant parents salvatges (no cultivats) de les plantes que₁ li interessaven, fent encreuaments i seleccionant noves varietats (millora genètica clàssica) que₂ s'adaptaven millor al sòl i clima o que₃ donaven un producte millor, què₄ és el que₅ té de nou aquesta nova manera de millora genètica?»

- a) Indiqueu quina és l'oració principal i si es tracta d'una oració declarativa, interrogativa o imperativa.
- b) Especifiqueu quines altres oracions componen aquest fragment i escriviu-les al quadern de respostes tot especificant-ne els diferents tipus o classes (per exemple: oracions subordinades condicionals, oracions subordinades de relatiu especificatives, etc.).
- c) Indiqueu la categoria sintàctica dels cinc elements subratllats i numerats.

[1 punt]

3.3. A l'oració:

«Per diferents raons —econòmiques i mediambientals— resulta molt més interessant poder modificar més dirigidament les plantes que introduir més canvis al medi ambient.»

- a) Quin és el verb principal?
- b) Quin és el seu subjecte?

[1 punt]

3.4. Al tercer paràgraf del text s'usa *no obstant això*.

- a) Indiqueu quin tipus de funció introdueix aquesta locució en la construcció del discurs.
- b) Substituïu-la per altres elements lèxics que puguin aparèixer en el mateix context, amb la mateixa funció i que siguin adequats al registre.

[1 punt]

Curs 1999-2000

Trieu una de les dues opcions.

OPCIÓ A

Llegiu aquest text i contesteu les preguntes que el segueixen.

Després dels boscos espessos de faigs i avets —clavats com llances en un paisatge arrodonit—, després del tou de falgueres i l'olor d'humitat d'un sotabosc tenebrós, la capella de Ronchamp sorprèn per la claredat i la força de la seva implantació sobre l'esplanada calba del cim del pujol. Un edifici ben posat sobre la terra, ben assentat, al seu lloc precís, produeix, d'entrada, una meravellosa sensació de placidesa. Si, a més, les seves dimensions són grans, la poètica del seu disseny és poderosa, si tot hi és pensat per atreure i per acollir —a dins, com diu l'arquitecte, un *tête à tête* amb un mateix, a fora, deu mil pelegrins sobre l'esplanada— i el seu estat de conservació és impecable, la sorpresa que t'endús és majúscula. Descobreixes que tens al davant una de les obres mestres d'aquest segle XX que s'acaba, la capella Pazzi¹ dels nostres temps. Però no pas solament això. Hi ha una cosa molt més important i és l'adequació perfecta al seu ús. Le Corbusier va saber crear un lloc sagrat, un espai, com diu ell mateix, «de silenci, de pregària, de pau, de joia interior». De quina manera unes formes inusuals, fins i tot extravagants, poden aconseguir tot això és un misteri. Penso que, d'aquest misteri, no n'és pas un factor explicatiu absent la il·lusió. És un edifici bastit amb una enorme il·lusió. I això es manifesta en l'ingent treball del projecte, en la generositat dels detalls, en la tria dels materials, en la significació simbòlica de formes i acabats. El mateix arquitecte diu que es tracta d'una capella de ciment lleial, bastida potser amb temeritat, segur que amb coratge. Quan arribes dalt del turó de Ronchamp, d'això no en tens cap dubte.

En un poema que tradueixo maldestrament en prosa, titulat «La clau», Le Corbusier intenta acostar-se al misteri de la creació de Ronchamp: «La clau és la llum i la llum il·lumina les formes. I aquestes formes tenen una potència emotiva pel joc de les relacions inesperades, corprendedores, que hi ha entre elles, però també pel joc intel·lectual de la seva raó de ser: el seu autèntic naixement, la seva capacitat de durada, la seva estructura, l'astúcia, el coratge, és a dir, la temeritat. Pel joc de tots aquests éssers que són els éssers essencials, els constitutius, de l'arquitectura.»

Narcís COMADIRA, «Ronchamp», *El País*, 30.9.99

Capella Pazzi¹ o capella dels Pazzi, construïda per Brunelleschi al claustre del convent de Santa Croce de Florència.

1. COMPRENSIÓ

1.1. Feu un resum del text en un màxim de quatre línies. [1 punt]

1.2. Aparelleu cadascuna de les expressions de la columna de l'esquerra amb aquella expressió de la columna de la dreta que constitueixi l'equivalent més adient en el text. [1 punt]

a) la força de la seva implantació	1) de formes agosarades
b) la generositat dels detalls	2) la rotunditat de la seva presència
c) bastida amb temeritat	3) la magnificència dels elements constructius
d) la seva capacitat de durada	4) la pervivència de la seva estètica

1.3. Per a cadascun dels mots següents escriviu un terme que pugui funcionar com un antònim en el text. [1 punt]

- a) espessos
- b) placidesa
- c) inusuals
- d) maldestrament

1.4. En relació amb el text, només una de les tres afirmacions següents és correcta. Indiqueu quina és i justifiqueu la vostra resposta en un màxim de dues ratlles. [1 punt]

- a) La capella de Ronchamp és una reconstrucció actual de la capella Pazzi.
- b) L'autor diu que Le Corbusier construï Ronchamp imitant la capella Pazzi.
- c) Narcís Comadira interpreta la capella de Ronchamp com la capella Pazzi dels nostres temps.

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolupeu en unes 150 paraules un dels temes següents: [2 punts]

- a) Expliqueu, tot construint un text argumentatiu, a quin tipus de gènere cal associar el text de Narcís Comadira.
- b) Elaboreu un text expositiu en què es comenti la importància de la il·lusió en la construcció d'una obra d'art perdurable.

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

3.1. Al text apareixen les oracions següents:

- a) «La sorpresa que t'endús és majúscula.»
- b) «Descobreixes que tens al davant una de les obres mestres d'aquest segle XX que s'acaba.»
- c) «Quan arribes dalt del turó de Ronchamp, d'això no en tens cap dubte.»

Reescriu aquestes tres oracions utilitzant construccions impersonals que mantinguin una coherència formal amb la resta del text. Doneu diverses formes en el cas que considereu que la resposta no sigui única. [1 punt]

3.2. A l'oració complexa:

«Si, a més, les seves dimensions són grans, la poètica del seu disseny és poderosa, si tot hi és pensat per atreure i per acollir (...) i el seu estat de conservació és impecable, la sorpresa que t'endús és majúscula.»

- a) Destrieu les oracions principals de les oracions subordinades i escriviu-les en el full de respostes sota els epígrafs «oracions principals» i «oracions subordinades».
- b) Indiqueu els tipus d'oracions subordinades.

[1 punt]

3.3. Al segon paràgraf hi ha l'oració següent:

«que hi ha entre elles.»

- a) Quina funció sintàctica té que?
- b) Quina categoria gramatical correspon a que?
- c) Construïu l'oració substituint que i elles pels seus antecedents i digueu explícitament quins són aquests antecedents en el text.

[1 punt]

3.4. Descriviu els sons que corresponen a les grafies subratllades:

a) faig

b) paisatge

c) mateix

[1 punt]

OPCIÓ B

Llegiu aquest text i contesteu les preguntes que el segueixen:

Cada vegada s'estén més la moda de parlar de la banca ètica, de fons d'inversió ètics, com es parla de comerç just, de l'etiquetatge ecològic i de coses semblants. I no solament se'n parla, sinó que també es van posant en marxa iniciatives bancàries per fer realitat els ideals d'aquest moviment alternatiu. La denominació de banca «ètica», que reben aquelles iniciatives en particular que reuneixen una sèrie de condicions específiques, sembla implicar lògicament que l'altra banca, la que no té les característiques esmentades, no és ètica. Però no crec que es pretengui seriosament dir això, quan es parla de la banca ètica, ni penso que es vulguin denunciar algunes pràctiques no ètiques dels bancs i dels fons d'inversió corrents, encara que en alguns casos pugui ser així. Més aviat trobo que el concepte de banca ètica es contraposa al d'una banca èticament neutral, o èticament asèptica, com ara la majoria de bancs o institucions financeres, en el sentit que quan operen no es defineixen explícitament en qüestions de valors socials concrets. En algun sentit tots els bancs i institucions financeres han de ser ètics. Altrament, la societat no els toleraria, com no tolera els usurers i estafadors. Els bancs tenen una funció social molt determinada, que és, en general, la intermediació financera, per mitjà de la qual recullen i administren els estalvis dels ciutadans (en canvi d'una certa compensació a aquests) per canalitzar-los cap a usos productius per als mateixos bancs i per a la societat. Si els bancs es fessin antisocials, és a dir, deixessin de produir beneficis a la societat, deixarien de ser ètics en un sentit molt vertader. Per això suposem que, en aquest sentit fonamental, tots els bancs que operen en un estat de dret amb economia de mercat són ètics (encara que no ho sigui cadascuna de les seves pràctiques), perquè altrament la societat els rebutjaria. (...)

La banca ètica o solidària és una banca que en la seva actuació específica com a intermediari financer té en compte els valors ètics de la societat i dissenya la seva manera d'actuar per fomentar en la societat aquests valors. Un exemple és el Grameen Bank de Bangla Desh, que dedica tota la seva activitat al finançament de famílies de baixos ingressos per ajudar-los a sortir del subdesenvolupament. Aquest banc també té beneficis que li permeten continuar i ampliar la seva tasca. (...) La banca, amb els estalvis i fons d'inversió que maneja, té poder per decidir a quines empreses ajuda, i aquesta selecció es pot fer no amb criteris de guany (quina empresa dóna rendiments més elevats), sinó amb criteris ètics. Aquests criteris es poden basar tant en allò que produeix l'empresa, si els béns que produeix són socialment beneficiosos o perjudicials (armes, drogues, tabac, pol·lució, etc.), com en la manera de produir, si les seves relacions laborals i humanes, la seva relació amb el medi ambient i amb l'entorn social són positives i constructives, o més aviat destructives i negatives. Quan inverteixen els fons, la major part dels bancs no es preocupen d'aquestes coses, no miren més que els rendiments monetaris de les inversions. D'aquesta manera pot succeir que una persona de bona voluntat, solidària i ètica, hagi invertit els seus estalvis —sense saber-ho— en fàbriques d'armes o de tabac, o en empreses que practiquen l'explotació infantil, que no toleren els sindicats, que discriminen la dona o que destrossen el medi. Per evitar aquestes situacions, i a petició d'inversors ètics, que volen impedir que el seu diner s'apliqui a activitats que ells consideren no ètiques o francament immorals, han sorgit les inversions ètiques, els fons ètics i en general la banca ètica.

Luis DE SEBASTIÁN, «La banca ètica», *El Temps Ambiental*, maig de 1999

1. COMPRENSIÓ

1.1. Feu un resum del text en un màxim de quatre línies. [1 punt]

1.2. Només una de les afirmacions següents es troba en el text. Indiqueu quina és i especifiqueu el fragment (o fragments) del text on es fa aquesta afirmació.

- a) Només la banca que hom considera èticament neutral decideix les seves inversions per criteris de guany.
- b) La banca només es pot considerar ètica en un sentit molt ampli perquè, si bé produeix beneficis a la societat, sovint no es preocupa de la naturalesa ètica de les seves inversions.
- c) La banca ètica és aquella que decideix en quines empreses inverteix els seus fons un cop consultats els seus inversors ètics.

[1 punt]

1.3. Escriviu el concepte o fragment del text a què fan referència els termes anafòrics subratllats en el text i que es repeteixen a continuació:

això
així
aquests criteris
aquestes situacions

[1 punt]

1.4. Considereu la relació de significat que hi ha entre els dos constituents del sintagma *iniciatives bancàries* i seleccioneu, entre les següents, aquelles seqüències que expressin una relació similar. Justifiqueu la vostra resposta en un màxim de tres línies.

banca ètica o solidària
relacions laborals i humanes
explotació infantil
inversors ètics

[1 punt]

2. EXPRESSIÓ I COMENTARI CRÍTIC

Desenvolpeu en unes 150 paraules un dels temes següents: [2 punts]

- a) L'autor d'aquest article defensa el concepte de *banca ètica*. Construïu un text argumentatiu en què, per contraposició, es defensi el concepte de banca èticament neutral.
- b) Analitzeu l'estructura del text, feu-ne un esquema i a continuació argumenteu si es tracta d'un text expositiu o argumentatiu, i indiqueu els trets que emmarquen aquest text en un determinat registre.

3. REFLEXIÓ LINGÜÍSTICA SOBRE EL TEXT

3.1. A l'oració següent del primer paràgraf:

«ni penso que es vulguin denunciar algunes pràctiques no ètiques dels bancs i dels fons d'inversió corrents, encara que en alguns casos pugui ser així.»

- a) Quin és el verb principal?
- b) A la seqüència «que es vulguin denunciar pràctiques no ètiques dels bancs i dels fons d'inversió corrents», correspon alguna funció sintàctica? Quina?
- c) Quin tipus d'oració és l'encapçalada per *encara que*?
- d) Quina categoria gramatical correspon als elements subratllats?

[1 punt]

3.2. Al text s'usen els segments següents:

«pràctiques no ètiques»
«banca ... èticament asèptica»
«bancs ... antisocials»
«activitats ... francament immorals»

- a) Indiqueu la categoria gramatical i l'estructura morfològica a partir de la qual estan formats els elements subratllats.
- b) Indiqueu si existeix alguna similitud de significat entre els morfemes que apareixen a l'inici de cadascuna de les seqüències subratllades. Si la resposta és positiva, expliqueu sintèticament quina és aquesta similitud.
- c) Per a cadascun dels primers morfemes doneu dos mots més de la llengua que puguin formar-se pel mateix procediment morfològic.

[1 punt]

3.3. Substitueu les seqüències subratllades que es donen a continuació per altres expressions que es puguin usar amb el mateix sentit en el mateix context i en estil formal.

«Però no crec que es pretengui seriosament dir això.»

«Més aviat trobo que el concepte de banca ètica es contraposa...»

«Altrament la societat no els toleraria.»

«Per això suposem que (...) tots els bancs que operen...»

[1 punt]

3.4. A l'últim punt s'usa l'oració següent:

«volen impedir que el seu diner s'apliqui a activitats que ells consideren no ètiques o francament immorals.»

- a) Indiqueu la categoria gramatical de cadascun dels elements subratllats.
- b) Indiqueu l'antecedent de cadascuna d'aquestes expressions en el context discursiu en què apareix l'oració.
- c) Reformuleu l'oració subratllada sense que s'alteri en absolut el seu significat (fent-hi els canvis de concordança, elisions, etc., que siguin necessaris).

[1 punt]